

saavidt jeg erindrer, ved Sagens første Behandling, at dersom jeg skulde sælge Fabrikken, saa maatte jeg have en Lov for det, men jeg bemærkede derved tillige, at det ikke var mig nok, at det ærede Thing her fremsatte et Ønske om at Fabrikken burde sælges, thi jeg behøver ikke at gaae videre end at sige, at dersom det andet Thing skulde yttre en modsat Mening, saa staaer jeg mellem begge Thingene og veed ikke, hvorefter jeg har at rette mig. Dersom det altsaa skulde være en absolut Pligt for Regjeringen at sælge Fabrikken, saa maa jeg have en Lov derfor; men skulde det saaledes gjøres Regjeringen til Pligt at sælge, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg ikke kan finde det rigtigt at stille den Betingelse, som det ærede Udvalg har fordret, at Fabrikkens Bestaaen skal sikkes paa en betryggende Maade, thi det vilde være yderst vanstelig for Regjeringen virkelig at faae Sikkerhed herfor. Hvad de Ændringsforslag angaaer, som ere stillede af 2 ærede Rigsrådsmand, saa kan der vistnok Intet være i Veien for, at der bliver forsøgt en Auction for at komme til Kundskab om, hvad man kunde vente at faae for Fabrikken; men naar det dog ikke er afgjort, at Fabrikken skal sælges, og det maa jeg gjentage, at jeg anseer for meget tvivlsomt, om det vil kunne skee, saa forekommer det mig, at man dog maa tage noget Hensyn til den Ængstelse, som Auctionen unøgtelig vil fremkalde hos de 69 Arbejdere, som nu alene have deres Fortjeneste af Fabrikken.

Jeg finder ikke Anledning til videre Bemærkninger.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Fenger og Jespersen: Til en ny § 1:

„Den kongelige Porcellainsfabrik bliver i Aaret 1852 at sætte til offentlig Auction. Finansministeren har før Auctionens Afholdelse at bestemme den Sum, hvorfor Fabrikken maa sælges. I Genhold hertil bliver Approbation eller Forkastelse strax meddeelt paa Auctionsstedet. Er den bestemte Sum ikke naaet, bliver en ny Auction afholdt.“

vedtoges med 59 mod 12 Stemmer.

2) Forslag af de Samme, som § 2:

3) Udkastet (som § 2) istedetfor de Ord „Den kongelige Porcellainsfabrik bliver fremsædes i 3 Aar at drive“

sættes:

„Saafremt heller ikke ved anden Auction et antageligt Bud skeer, kan Fabrikken fremdeles i 3 Aar drives“.

vedtoges med 67 Stemmer imod 3.

3) Udvalgets Fleertals Forslag til en ny § 2, som nu bliver § 3, saalydende:

Alt, hvad der indkommer ved Salget af den Deel af Varebeholdningen, der er ældre end den 1ste Januar 1850, indbetales i Statskassen. Jøyrigt anvendes Indtægterne, saavidt fornødent, paa bedste Maade til Fabrikkens Drift, og indbetales det mulige Overflud i Statens Kasse. Gager og Emolumenter for de pensionsberettigede Embedsmænd tør ikke overskride deres nuværende Beløb, og ingen saadan ny Embedsmand fast ansættes i Løbet af disse 3 Aar.

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

4) Forslag af Fenger og Jespersen: at i Udvalgets Fleertals § 3 eller nu § 4 udgaae de Ord: „og Fabrikkens Bestaaen betryggende“,

vedtoges med 51 Stemmer mod 29.

5) Udvalgets Fleertals tidligere § 3 eller nu § 4, efter den forudgaaede Afstemning saalydende:

„Regjeringen er bemyndiget til i Løbet af denne Tid ikke blot at sælge de til Fabrikkens Drift ufornødne Giendele, men ogsaa hele Fabrikken, naar dette kan skee paa en for Statskassen fordeelagtig Maade“,

vedtoges med 69 Stemmer mod 4.

Med 56 Stemmer mod 23 blev det dernæst vedtaget, at disse 4 Paragrapher skulde træde istedetfor Regjeringens Forslag.

Med 68 Stemmer mod 1 blev det saaledes vedtagne Lovforslag dernæst henvisst til 3die Behandling.

Formanden: Ændringsforslag, som agtes stillede til denne 3die Behandling, skal jeg bede indgivne under Mødet paa Tirsdag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 3die Behandling af Forslag til Lov